## Sponky - Brontosauři

```
     G
1. Snad ses mi zdála, písničko krásná,
                            D7
   do spánku zněl mi tvůj tón,
   až ráno proud vlasů a mír našich hlasů
                          G
   a v koupelně vůně a shon.
2. Mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
   se člověk bojí skutečnejch rán,
   hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
   smaže světlo, když přijde k nám.
            C
R: Ale ty skutečná jsi, dotknout se tě můžu,
                     G
   a tak začíná mi pěknej den,
    F
   na tvářích se slunce snaží
    C                   G
   zamalovat unavenej noční sen.
3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
   směješ se a chceš mi ho vzít,
   ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
   ještě dotknout se, a už musíš jít.
4. Sbírám pár věcí, co zbylo tu po nás,
   pár sponek, vlasy budou ti vlát,
   ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
   než vrátíš se zas, budeš se mi zdát.
R:
5.=1.
```